

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Modesti Tavbengall Apologeticus Adversus Umbras Oratij Melliti

Hansiz, Marcus

Pragæ, 1723

Caput XVIII. Prostibulum libelli secundi nulla prudenti ratione compositum
aut editum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39569

CAPUT XVIII.

Prostibulum libelli secundi nulla
prudenti ratione compositum
aut editum.

A Desdum fœculente non ingenii, sed flagitiosissimæ lycophantiæ partus! Cur parentem tuum diffiteris tanquam non ex facie, indole, ipsisque unguiculis origo agnoscat tua? Ratio styli, methodi, nœniarum, calumniarum eadem utrobique, nisi quod audaciâ silentio confirmata plus ausa est in secundo, quam primo. Huene demum minæ, quas Mellite intentabas, evaserunt tuæ? Hæc coquebas consilia cum societati pertimescenda cantabas incommoda? hoc agebas? hoc moliebaris? Egregie sane, luculenterque sponsonem implevisti; Quod viri est constantis, magnanimique, egisti ex amussi. In nullo, quod expectare a te societas JESU poterat, fefellisti fidem, Tene votorum apicem tuorum, & quorum silentio (velut antea dictis) (scilicet offensus es, ex iis, quam quærebas, ultionem ad satietatem cape. Viden', heros terribilis, ut omnes inire tecum certamen subterfugiant, & nominis tui terrore percussi stent attoniti, nihil ausuri contra mutire. Hercules profecto decumanis perfunctus laboribus, Leonum pellibus ornatus ingrederis, atque inter Religiosos parietes trophæum de aliena statuisti fama. Scommatibus centonas, mendacia centonibus alluisti vestem tuæ gloria

triumphalem. Hac tu jam major homine, mundoque conspicuus inter Sycophantas loco non ultimo, imo vix secundo gradiere; reliquorum omnium præclarum compendium. Perge felicibus velificare ventis per calumniarum mephitim, & quo semel adeo inescatus es, odore nares palatumque tuum identidem recrea. Satia te deliciis, quas quæstisti, fecibusque alienis, in quas tu etiam rosas convertis, tota esurie, quantus quantus es, innata. Bonum factum! tibi tandem locum, in quo acquiesceres, esse repertum, Mirarer ego te, qui fumo pascaris, fuliginem & quisquillas, materiamque stramentitiam aspernari.

Sed quid ego hæc viro tam æquitatis studioso? Quid ageret offensus? satisfactionem quærebat, nullam obtinuit; rogas, quem decerni libello Soteriano cupiebat, nondum accensus est; Frustrata dolet injuria. Non jam Soterii, quem fata melioribus intulerunt, causa agitur: Moderatores Societatis, quin Cætus universus in iudicium vocatur, ad pœnam deposcitur; Et vero perpendere jam graves: redarguti, accusati, proscissi sunt stylo publico: necdum fatis. Opusculum innocentissimum, ne bilem ciceret, blattis tradidere. Necdum fatis. Sannas & probra orbe audiente jacta, ingesta, silentio pertulere. Necdum fatis; tanquam & id, quod loquuntur, & id, quod silent, in injuria deputetur. Silentium igitur puniendum erat, & voces, quas rursus punires, exprimendæ. Inglorium enim cum tacente jurgari, atque icus nihil gemituum elicientes in vanum effundere; tanquam indignæ responso judicatæ naniæ, surdaque aure acceptæ lucrefacto contemptu in effundentem redirent. Hanc tu, credo, injuriam per silentium Patrum illatam altero ultum ipsi libello, ad vocem tandem tuam clamoremque iteratum, eorum animos adversurus.